

Overweging zondag 5 augustus 2012

'Niet van buiten , maar van binnen'
Gereformeerde Kerk van Loosdrecht
ds. Stefan Dijkhuizen

Tekst: Marcus 7: 1-8, 14-23

Overweging:

Geliefden van onze Heer,

ik denk dat ieder van ons zich wel eens afvraagt wat geloven nu precies van ons vraagt. Misschien weet een enkeling onder ons dat wel, of misschien was dat vroeger allemaal veel duidelijker, maar vandaag de dag is het een vraag waar we mee worstelen als kerk, als gelovigen.

In wezen is er echter niets nieuws onder de zon, want ook in Jezus' tijd was dit een actuele vraag. Hoe dien je God, en wat moet je daar voor doen? Wat betekent dat voor je leven?

In het Eerste Testament hoorden we over ontzag voor God hebben, zijn weg volgen, hem met hart en ziel dienen en zijn wetten naleven. Maar daarmee zeg je nogal wat...

In de tweede lezing gaat het over kritische Farizeeën en Schriftgeleerden, die zich ergeren aan de leerlingen van Jezus, die blijkbaar te onfatsoenlijk zijn om even hun handen voor het eten te wassen. Gaan jullie zo met onze tradities om?

Jezus stelt het echter op scherp vandaag. Dat doet hij wel vaker. Hij doorziet meteen dat hier mensenregels boven Gods leefregel worden gesteld. Maar wat is nu werkelijk belangrijk? Wat vraagt geloof nu van ons? Uiterlijkheden, keurig en gewenst gedrag, of ...?

Hij stelt ons voor een keuze. Zo is het evangelie steeds.

Geloof je vanuit je hart, of doe je dat met je mond of hoofd? We zijn hier weer in de kerk gekomen omdat we geloven, omdat we iets met God hebben. Maar zijn we hier met een 'lippendienst', of is het voor ons een zaak van de ziel?

Ik ben nooit zo van de voorbeelden, maar zie het als met de voicemail. Daarop staat jouw stem, en het stelt je in staat om er toch even te zijn, terwijl je feitelijk niet aanwezig bent, niet 'lijfelijk' aan de lijn kunt zijn. Maar hoe handig zo'n voicemail ook is, een echt gesprek wordt het nooit, en van ontmoeting kan absoluut geen sprake zijn. Het is alleen maar een stem...

Zo kun je dat citaat uit de profeet Jesaja, dat Jezus hier aanhaalt, misschien wel verstaan: Het gaat uiteindelijk om God te dienen met je hart, vanuit je ziel. Je kunt zingen, en vroom praten en bidden wat je wilt, maar als het niet van binnen uit komt...

Ergens weten we dit natuurlijk wel. En ik denk ergens dat als er één zegening zou zijn aan te wijzen, van de secularisatie, van de leegloop in de kerken, dan wel dat de mensen die nog komen, ook bewust komen. Uit zichzelf, gemotiveerd, betrokken. Want gewoonte of sociale druk, dat doet er allang niet meer toe...

Niet de uiterlijkheden, niet wat een mensenmond van buiten naar binnen ingaat, niet de mensenregels, maar het innerlijk, het hart, de ziel dus. Daarmee dien je God, daar is het God om te doen... De beweging van binnen naar buiten.

Misschien is het dus wel een veel belangrijker vraag, of wij als kerk in staat zijn die beweging van Jezus en van vele andere profeten in Israël, na te doen. Lukt het ons nou een beetje om dat innerlijk van ons aan te spreken? Worden we ook nog geraakt, of weten we het allemaal wel...?

Als je heel eerlijk bent, moet je toch eigenlijk toegeven dat wij voortdurend geraakt worden door het evangelie. Het is helemaal niet gemakkelijk wat hier iedere week weer voorgelezen wordt. In plaats van zoete koek en fijne verhalen, is het eerder verontrustend. In plaats van 'pais en vree', spreekt de Bijbel niet voor ons, hoe graag we dat ook zouden willen, maar meestal tegen ons. Geloof is niet vanzelfsprekend, maar van-God-sprekend.

De vraag is dus of wij mensen vanuit ons hart kunnen worden. En of het ons als kerk het lukt om een 'huis voor de ziel' te zijn.

In die zin hebben we het tij mee. Want overal gaat het tegenwoordig over bezieling. Over je bestemming vinden, over je ware -ik- vinden. Mensen lijken als nooit te voren op zoek naar plekken waar ze zich kunnen opladen. En op het werk wordt daar ook om gevraagd: Om er helemaal voor te gaan.

Tijdschriften als Happinez, maar ook de Margriet staan er vol van. Cursussen Yoga en meditatie, een dagje op de hei, mindfulness, en ga zo maar door. Het moet er alleen ook wel een beetje goed uitzien want zonder een goede website of veel reclame ben je nergens.

En ook al lijkt de kerk de slag te missen, we hebben nog steeds goede papieren. Al eeuwenlang zelfs. En ook al zijn we dikwijls ten onder gegaan aan de uiterlijkheden, aan de regels van mensen, aan macht, in wezen doet Jezus ook niets anders dan een eenvoudig beroep op het hart en op je ziel.

Daar is de ruimte waar God jou wil ontmoeten. Daar is ruimte om te veranderen. En mensen die bezield zijn, die zich kunnen laten raken, die kijken anders naar de wereld. De zoeken verbinding. Zielsverwanten.

Zo stelt Jezus de mensen voor de keuze. Binnen of buiten, mond of hart, hoofd of ziel? En wij maken die beweging mee, wij maken hem ons eigen, gaandeweg hem tegemoet.

We delen in Hem, die ons liet zien wat innerlijke bewogenheid uiteindelijk is. We delen 20 eeuwen later nog steeds in die eenvoudige tekenen van brood en wijn, omdat we daarin iets van dat geheim herkennen: een God die niet wikt en weegt, die niet beoordeelt, turft, maar die het hart laat spreken.

En of je nu met vieze handen of schoongeschrobde nagels komt, of iets daar tussen in, daar gaat het niet om. Het is liefde die zich schenkt, die zich heeft willen laten breken en delen als proviand voor het hart van iedere gelovige.

Kom maar met lege handen, da's al genoeg. En open je hart voor Gods grote 'ja' voor zijn wereld. Of blijft het bij wat woorden, een kerk niets meer dan een paar muren van hout en steen?

Op liefde gebouwd, daartoe zijn wij gedacht. Als opmaat van ons leven. In de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Amen.